

SNEPPEN

Jubilæumsudgave

30-års jubilæum

September 2024

**Limfjordsjægerne
Aalborg – Nørresundby**

www.limfjordsjaegerne.dk

Forord

Det er altid spændende at kigge bagud og lære af historien og de ting, der tidligere er sket. Derfor har bestyrelsen for Limfjordsjægerne valgt, at foreningen skal udgive et jubilæumsskrift i forbindelse med vores 30-års jubilæum.

Jubilæumsskriftet vil beskrive både nogle af de jagtmæssige forhold, der er sket i Limfjordsjægerne gennem de sidste 30 år, og desuden vil vi også beskrive interessante ting i de to foreninger, der fusionerede og dannede Limfjordsjægerne den 3. november 1993.

I forhold til perioden frem til fusionen i efteråret 1993 har vi haft adgang til flere oplysninger fra Nørresundby og Omegns Jagtforening end fra Strandjagtforeningen – Aalborg og Nørresundby, da bestyrelsen i Nørresundby og Omegns Jagtforening efter nedlæggelse af foreningen besluttede at aflevere alle protokoller, pokaler, fane m.v. til Lokalhistorisk Forening i Nørresundby, hvor vi har haft adgang til materialet. Mange af foreningens ældre medlemmer har nævnt, at de to foreninger lignede hinanden i forhold til aktiviteter, men især i forhold til antal medlemmer og udfordringer. Vi håber, at selvom den historiske beskrivelse primært tager udgangspunkt i kilder angående Nørresundby og Omegns Jagtforening, så vil beskrivelsen også afspejle udviklingen i Strandjagtforeningen – Aalborg og Nørresundby.

I jubilæumsskriftet vil du kunne læse nogle historiske nedslag frem til etableringen af Limfjordsjægerne. Her er der beskrivelser fra etableringen i 1932, forskellige ting fra krigsperioden i 1943-44 samt fra perioden 1974-75. Strandjagtforeningen Aalborg – Nørresundby blev etableret i 1946 med fokus på jagt ved og på fjorden. Der er også beskrivelse af selve processen frem mod etableringen af Limfjordsjægerne Aalborg - Nørresundby.

Udviklingen gennem de sidste 30 år er primært beskrevet gennem interview med en række medlemmer, der har været med til at præge udviklingen af Limfjordsjægerne. Deres beskrivelser og oplevelser er med til at vise den udvikling, der er sket gennem foreningens 30-årige levetid. Der er blot udvalgt nogle få til interview, men der er en lang række aktive medlemmer, der med deres indsats har været med til at gøre Limfjordsjægerne

til det, foreningen er i dag. Stor tak til alle aktive medlemmer i hele perioden.

Vores research viser desuden, at vi fejrer vores jubilæum næsten et år for sent. I bestyrelsen har vi blot taget udgangspunkt i, hvornår der blev holdt 10 års, 20-års og 25-års jubilæum, men Limfjordsjægerne blev etableret den 3. november 1993, så nu er vi opmærksomme på dette fremover. 40-års jubilæum skal derfor afholdes i 2034.

Vi har gravet langt flere oplysninger frem, end der er med i dette jubilæumsskrift. Derfor vil bestyrelsen etablere et afsnit af vores hjemmeside med historiske billeder og dokumenter. Hvis du har interessante billeder eller andre dokumenter, der er med til at beskrive udviklingen i foreningen, så send dem til bestyrelsen, så vil vi formidle dem videre på hjemmesiden. Det gælder særligt billeder og dokumenter fra Strandjagtforeningen Aalborg – Nørresundby.

Stor tak til de medlemmer af foreningen, som har været parat til at stille op til interview og fortælle om deres jagtoplevelser, anekdoter og oplevelser af den udvikling, der er sket gennem de sidste 30 år.

Andreas Haugstrup Formand

Indholdsfortegnelse

Forord	2
Historisk tilbageblik er lærerigt	4
En meget aktiv foreningsmand Interview med Hans Topholm	9
Oplevelser fra Nørresundby og Omegns Jagtforening Interview med Arne Harvest og Peter Christensen – kaldet PC	12
Limfjordsjægerens næstformand i en menneskealder Interview med Jørgen Larsen	15
Jagt minder fra et par aktive Limfjordsjægere Interview med Freddy Jensen og Hans Jørgen Badsberg	18
Efterskrift – Tendenser i udviklingen og krav til Limfjordsjægerne fremover	21

Dette nummer jubilæumsnummer af SNEPPEN er udgivet i september 2024.
I redaktionen Andreas Haugstrup og Jakob Drue Laursen.

Jagt på kommunens arealer ved Poulstrup i 2001

Historisk tilbageblik er lærerigt

Fællesjagt i Nørresundby og Omegn Jagtforeningen (6/10-1985)

1: Henning Thomsen 2: Ukendt 3: Ukendt 4: Josef Lichon 5: Johnny Thue Madsen 6: Alf Jensen 7: Karl Johan 8: "Kesse" (fanebærer i NOJ) 9: Ukendt 10: Ukendt 11: Arne Harvest
12: Peter "PC" Christensen 13: Johan Ammentorp 14: Ukendt 15: Jens Ammentorp 16: Ukendt

Da vi i bestyrelsen besluttede at lave et jubilæumsskrift, blev det også besluttet at lave et historisk tilbageblik på de to jagtforeninger, der dannede Limfjordsjægerne for godt 30 år siden. Det gjorde vi ud fra en opfattelse af, at vi i Limfjordsjægerne i dag bygger videre på de to tidligere jagtforeningers principper og erfaringer. Meget har forandret sig gennem tiden. Men hovedprincippet i foreningen med, at det skal være let og billigt at komme på jagt for både nye og erfarne jægere, samt at de primære jagtaktiviteter er koncentreret på eller omkring Limfjorden, har været gældende helt fra 1930'erne og gælder stadig.

Som nævnt i forordet har det været lettest at grave historiske oplysninger frem på Nørresundby og Omegns Jagtforening, og vi har ikke så mange historiske oplysninger på Strandjagtforeningen Aalborg og Nørresundby, men interview med medlemmer af de to foreninger viser, at de to foreninger på mange måder lignede hinanden. Det var både i størrelse, jagtarealer og til dels også i forhold til medlemmer og jagtaktiviteter. En af de væsentlige forskelle var, at Strandjagtforeningens aktiviteter var knyttet meget til jagt ved og senere på fjorden. Altså primært jagt på ænder. Derimod var Nørresundby og Omegns Jagtforenings jagter primært på land, og var derfor jagt på f.eks. agerhøns, fasaner og harer, samtidig med at der blev skudt ænder på andetræk. Det er derfor et håb, at selvom vi primært beskriver udviklingen i Nørresundby og Omegns Jagtforening, så giver det

også et billede af forholdene i Strandjagtforeningen Aalborg – Nørresundby.

Beskrivelsen af det historiske tilbageblik vil lave nogle få nedslag omkring etableringen af Nørresundby og Omegns Jagtforeningen, en kort beskrivelse fra perioden midt under krigen samt i midten af 1970'erne. Endelig er der en beskrivelse af perioden frem mod sammenlægningen af den to foreninger i 1993.

Udbrydere af Aalborg og Omegns Jagtforening.

Tilbage i 1932 besluttede 23 ud af ca. 240 medlemmer at bryde ud af Aalborg og Omegns Jagtforening, hvor de holdt en stiftende generalforsamling den 18. august 1932. Fra referatet kan det ses, at de var usikre på, om deres nye forening ville blive godkendt af hovedbestyrelsen i Landsjagtforeningen af 1923, som var den landsforening, de var tilsluttet. De blev godkendt som jagtforening under Landsjagtforeningen af 1923. For at skabe noget kapital i foreningen betalte alle medlemmer 1 kr. som indskudskapital. Desuden blev der betalt 2 kr. i kontingent for et halvt år. Traditionen med halvårligt kontingent fortsatte gennem de næste mange år. Herved var opkrævningen ikke så stor, og der var ikke så stor risiko for restance.

Strandjagtforeningen Aalborg – Nørresundby blev først etableret umiddelbart efter 2. verdenskrig. Foreningen kunne således holde 45-års jubilæum den 9. november 1991 i selskabslokalerne på Travbanen. Allerede her vidste foreningens bestyrelse, at en sammenlægning var på vej, hvorfor der i invitationen skrives, at da det er den sidste jubilæum i foreningen, opfordres medlemmerne til at møde talstærk op.

2. verdenskrig gav særlige udfordringer.

I referater fra generalforsamlingerne og bestyrelsesmøder i 1943 og 44 kan det ses, at der var ca. 200 medlemmer af Nørresundby og Omegns Jagtforening. Medlemmer betalte 3,50 kr. i kontingent pr. halvår. Ud af kontingentet tegnede foreningen en jagtansvarsforsikring for medlemmerne for 0,80 kr. pr. medlem. Kassereren i foreningen blev aflønnet med 5% af foreningens omsætning for hans arbejde. Formanden fik dækket udenbys telefonsamtaler vedrørende jagtmæssige forhold. Af referat og regnskab kan det ses, at nogle af kontingentbetalingerne gik til at reparere jagthytten på Gjøl. 3,14 kr. til papsøm og 18,53 kr. til tømmer og søm til nye borde og bænke.

På grund af papirrationering var det nødvendigt for foreningen at reducere omfanget af medlemsbladet. Der omtales også en sag, hvor værnemagten har konfiskeret et gevær, som ikke var blevet returneret, på trods af at det var lovet. Desuden kan det ses, at der både på landsplan og lokalt var problemer med at overholde jagtloven.

Agerhønejagt i oktober 2001

*Fra venstre:
Hans Topholm, Johnny Olesen,
Søren Stender, Niels Peder Greve,
ukendt, Freddy Jensen og Jørgen
Larsen.*

Derfor udsendte Landsjagtforeningen af 1923 en opfordring til alle foreninger om at indskærpe over for medlemmerne, at det var vigtigt at overholde jagtloven. Det tog formanden også op på generalforsamlingen i 1943, hvor medlemmerne blev opfordret til dels selv at overholde lovgivningen, dels at holde øje med andre, der færdes på foreningens arealer.

Nogle af de interviewede medlemmer har fortalt, at der i Nørresundby og Omegns blev fortalt mange historier om, at et af problemerne med den ulovlige jagt dækkede over, at jægerne skød efter de tyske fly, der var ved at lande i lufthavnen.

Der blev også fortalt om to konkrete retssager ved retten i Fjerritslev om ulovlig jagt, men i begge tilfælde blev jægerne frikendt, da retten ikke kunne bevise den påståede ulovlige jagt. Johan Ammentorp havde så travlt med at komme ud af retssalen, at han ikke fik hans hat med, men som efter sigende skulle have sagt efter at han var kommet ud: *"Jeg har på ingen måder lyst til at gå tilbage og hente hatten. Jeg klarer mig uden"*.

Forskellige jagthytter.

Det historiske materiale viser, at der i flere perioder har været jagthytte til rådighed på arealet ved Haldager. Jagthytterne har været et vigtigt samlingspunkt for både jagtaktiviteterne og socialt samvær. I forbindelse med interviewene er der blevet fortalt virkelige mange anekdoter og historier, om de forskellige sociale aktiviteter, der er foregået her. Ud fra disse fortællinger er det tydeligt, at

jagthytterne gennem tiden har haft stor betydning for det sociale liv i foreningen.

Som det ses ovenfor, viser regnskaberne også, at der er brugt penge på at reparere og vedligeholde hytten. Hytten blev imidlertid til sidst flyttet efter krav fra lodsejerne, da de mente, at den sociale kontakt med områdets kvinder fyldte meget mere end de jagtligge aktiviteter i hytten. Hytten blev flyttet i 1963, og blev derefter brugt som boldhus i Lindholm Idræts Forening.

Der har også været opsat en campingvogn på arealerne i Restrup Enge, der hvor der i dag er en høchsitz ved Karls sø. Efter nogle år var campingvognen mest egnet til ophold af mus og f.eks. mår, at det i 2013 blev besluttet at fjerne den. Efter at campingvognen blev skrottet, har der ikke siden været opholdsrum på jagtarealerne.

Fuglejagten i centrum i 1970'erne.

Mens ænderne var i centrum for jagterne i Strandjagtforeningen, så var det specielt agerhøns og til dels harer, der var i centrum for Nørresundby og Omegns Jagtforeningens fællesjagter. Jagtjournalen fra foreningens fællesjagter viser, at der i 1972 på de fire fællesjagter blev nedlagt 25 agerhøns, 5 krager/skader, 3 katte og 9 harer.

Jagterne på dette tidspunkt var opdelt i hønsejagter eller harejagter. På harejagterne skød man ikke agerhøns og fasaner og omvendt på hønsejagterne. Der er tankevækkende, at der slet ikke blev nedlagt fasaner på fællesjagterne i 1972.

I 1973 blev der på de 4 fælles jagter nedlagt 1 måge, 2 fasaner, 8 agerhøns, 1 ræv og 12 harer. I 1974 var udbyttet mindre, idet der alene blev nedlagt 2 harer og 30 agerhøns på de fire fælles jagter. Udbyttet i 1975 ligner til dels året før, idet der blev nedlagt 11 harer, 17 agerhøns og 2 bekkasinere.

I 1976 er der desværre kun jagtjournal fra hønsejagten den 19. september, men på denne ene jagt blev der nedlagt hele 41 agerhøns. Så det har været en virkelig flot parade denne dag.

Medlemstilbagegang omkring 1990.

Fra generalforsamlingsreferater fra perioden frem til sammenlægningen af de to foreninger kan det ses, at de væsentligste argumenter for en sammenlægning var, at der var medlemstilbagegang og færre mødte op til aktiviteterne. Men en anden grund var også, at der

var et ønske om større indflydelse i kredsen og på landsplan. Endeligt supplerede foreningerne hinanden rigtig godt, fordi det var de to små jagtforeninger i Aalborg Kommune og man var cirka lige store. Jagtarealerne supplerede rigtig godt hinanden. Så der var mange gode argumenter for sammenlægningen.

I 1992 blev Danmarks Jægerforbund dannet, som en ny landsforening ved fusion af de tre landsjagtforeninger Dansk Jagtforening, Landsjagtforeningen af 1923 og Strandjagtforeningen. Denne fusion gav også forskellige lokale dønninger. Det fremgår af referater fra perioden, at nogle medlemmer meldte sig ud, fordi de var uenige i etableringen af den nye landsforening. På et møde i Fredericia i forbindelse med etableringen af Danmarks Jægerforbund var der, ifølge referatet fra generalforsamlingen i Nørresundby og Omegns Jagtforening, 390 stemmeberettigede delegerede. De 388 stemte for en fusion af de tre landsforeninger, mens 2 stemte imod. Det var de to delegerede fra Nørresundby og Omegns Jagtforening.

Medlemsfaldet i foreningerne illustreres af, at Nørresundby og Omegns Jagtforening i 1988 havde 192 medlemmer, mens der i 1992 var 90 medlemmer. Jørgen Larsen fortæller, at der var en tilsvarende udvikling i medlemstallet for Strandjagtforeningen Aalborg – Nørresundby, som også havde omkring 90 medlemmer ved sammenlægningen.

Det var stadig et vigtigt princip, at medlemmerne skulle have let og billig adgang til jagt. I 1988 kostede det således 125 kr. for jagtret til arealer Nørresundby og Omegns Jagtforening.

Mange fælles aktiviteter før sammenlægningen i 1993.

Fra 1990 og frem til sammenlægningen i efteråret 1993 var der etableret en proces, så sammenlægning mellem de to foreninger gik så godt som muligt. Flere var medlemmer af begge foreninger, mens andre kendte hinanden fra flugtskydning. Så der var et godt kendskab til hinandens foreninger imellem. Desuden blev der op til sammenlægningen holdt fælles bestyrelsesmøder og fælles jagter. Endeligt blev der nedsat en arbejdsgruppe med tre medlemmer fra hver af de to foreninger. Denne gruppe, der bl.a. omfattede Jørgen Larsen fra Strandjagtforeningen og Hans Topholm fra Nørresundby og Omegns Jagtforening, forberedte vedtægter af afholdelse af en stiftende generalforsamling. Limfjordsjægerens logo er også udtryk for de forskellige jagtmæssige aktiviteter, som de to

foreninger hver især repræsentere. Sneppen er en vadefugl, men findes primært på mark og i skov. Desuden indeholder logoet både den grønne farve – symbolisere markjagten og den blå farve – symbolisere jagten ved og på fjorden. Det var en af datidens aktive jægere Jørgen Skomager fra Vejgaard, der foreslog at vi skulle bruge sneppen, som fælles logo.

Limfjordsjægerne i krise omkring 2010.

Alle referater, generalforsamlinger og bestyrelsesmøder fra 2003 og frem til i dag er bevaret. Hvis der er nogen, der er i besiddelse af protokoller fra foreningens første 10 år, så er bestyrelsen meget interesseret i disse dokumenter.

Når vi kigger referaterne igennem fra 2003 og frem til 2024, så giver det et rigtig godt billede af udviklingen og udfordringerne i foreningen. Der er også nogle ting, der går igen år efter år. F.eks. har Kristian Slyk været dirigent på næsten samtlige generalforsamlinger. Desuden har Hans Topholm og hans bror Niels næsten hvert år fået krage- og mågepokalerne. Enkelte år er der andre, der har skudt flest krager eller måger, men det hører til sjældenhederne.

I 2009, 2010 og 2011 var der nogle drøftelser, om foreningen skulle fusionere med en af de andre foreninger, da det gik ned af bakke med foreningen medlemsmæssigt og økonomisk. Medlemstallet faldt fra 2003 til 2011 fra 167 til 119 medlemmer. Der var også for få, der indløste jagtkort, så der var ikke økonomi til den nuværende jagtleje. Derfor blev det drøftet, om foreningen evt. skulle opgive nogle af aftalerne med lodsejerne. I 2009 begyndte bestyrelsen af drøfte jagt med riffel på foreningens arealer. Men det var ikke alle lodsejere, der umiddelbart var positivt stemt over for at opsætte høchsitz på deres arealer, hvorfor det først blev omkring 2016, at der blev indført bukkejagt, som vi kender det i dag.

Den økonomiske og medlemsmæssige krise omkring 2010 blev vendt, og medlemstallet begyndte langsomt at stige og flere indløste jagtkort. Derfor begyndte foreningens økonomi også at blive bedre, og der var

ikke længere drøftelser om fusion og opsigelse af jagtarealer.

Allerede inden der blev indført bukkejagt på foreningens arealer, var der tradition for at lave bukkepral sammen med de to andre jagtforeninger i Jægerhuset. I 2024 var der kun en buk på paraden, men tilbage i 2009 var der 13 bukke og i f.eks. 2013 var der 7 bukke på paraden.

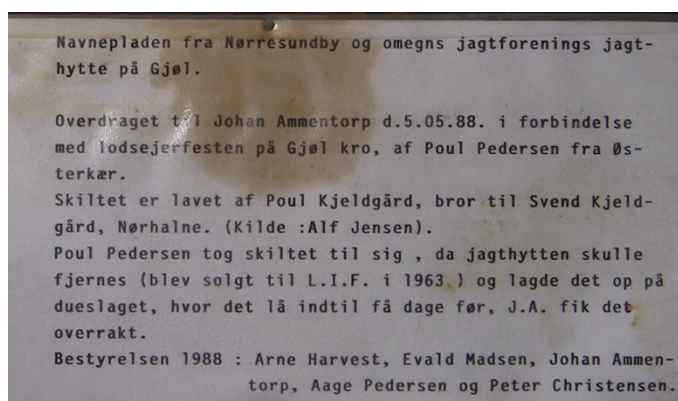
Fra 2006 og frem til i dag har Limfjordsjægerne deltaget i rågereguleringen i Aalborg Kommune. Det har været en regulering, som mange jægere fra vores forening har deltaget aktivt i.

Omkring år 2012 begyndte foreningen kva tidligere kasserer og formand Lars Nansen at tilbyde fælles andetræk ved jagtarealerne ved Restrup Enge. Et tilbud som stadig er aktivt og populært at deltage i. Mange limfjordsjægere har fået utallige gode jagt- og kammeratlige oplevelser disse aftener.

Ønsker fortsat at indsamle historiske materiale.

Det er spændende og interessant at gå tilbage og kigge på gamle billeder og dokumenter. Vi vil derfor i bestyrelsen opfordre jer alle til at fremsende eller aflevere billeder eller interessante dokumenter til bestyrelsen. Vi vil prøve at sortere i det fremsendte materiale og lægge det mest interessante materiale frem på hjemmesiden, så vi alle kan få fornøjelse af det. Det er ofte interessant at se billeder fra tidligere, så kig i dine gemmer.

Vi har i forbindelse med udarbejdelse af dette jubilæumsskrift stødt på mange dokumenter og billeder, som der ikke er plads til i dette skrift. Dette materiale vil sidst i september blive lagt ud på vores hjemmeside.

Selve navneskiltet er stadig bevaret, men teksten herpå er mest interessant, fordi den viser, hvor tæt kontakt, der var mellem lodsejere og jægerne.

En meget aktiv foreningsmand

Hans Topholm har været meget aktiv i jagtforeningen i langt mere end 30 år. Hans har været med, da de to jagtforeninger fusionerede og blev til Limfjordsjægerne, og Hans har været formand for Limfjordsjægerne igennem en længere periode. Hans stoppede som formand i 2018. Han er derfor en vigtig kilde til oplysninger omkring både perioden før fusionen, men også til udviklingen i Limfjordsjægerne frem til i dag.

Aktiv jæger og organisationsmand gennem hele livet.

Hans er 63 år og stadig meget aktiv jæger. Både med hagl og riffel. Hans startede allerede med at gå på jagt, da han var barn. I starten gik han på jagt med et 9 mm glatløbet gevær.

Efter Hans som 16-årige fik jagttegn, kom jagten til at fylde en stor del af hans fritid. Han købte også sin første pram som 16-årig. For snart 50 år siden var det ikke mange, der havde pramme, og der var få,

der tog på pramjagt. Men som Hans fortæller: ”Når vi kunne ligge inde på engene og se, at ænderne var ude på fjorden, og når ænderne ikke ville komme til os, så måtte vi komme ud til ænderne. Derfor begyndte jeg med pramjagt”.

Hans blev i en ung alder engageret i Nørresundby og Omegns Jagtforening. Først som praktisk hjælp på flugtskydningsbanen. Senere bl.a. som flugtskydningsinstruktør og fra 1989 som bestyrelsesmedlem i Nørresundby og Omegns Jagtforening. Hans var en af medlemmerne af den etablerede fællesgruppen på 6 personer – tre fra hver af de to foreninger – der i praksis planlagde sammenlægningen, udarbejdede forslag til vedtægter for Limfjordsjægerne og var med til at lægge linjerne for foreningens formål, prioriteringer m.v. Endelig har Hans også deltaget i arbejdet på landsplan bl.a. som strand- og havjagtskoordinator i Danmarks Jægerfundbund. Denne post havde Hans frem til 2009, hvor han ønskede at stoppe.

Fuld enighed om etablering af Limfjordsjægerne.

Hans fortæller, at der var flere forskellige gode grunde til beslutningen om, at de to jagtforeninger blev lagt sammen til Limfjordsjægerne. Dels havde begge foreninger haft et medlemsfald frem mod sammenlægningen, dels kendte de forskellige aktive medlemmer i de to foreninger hinanden rigtig godt. Desuden supplerede foreningernes jagtarealer hinanden rigtig godt. Ved at fusionere fik medlemmerne bedre jagtarealer til rådighed, og der kom også flere til foreningens fællesjagter og andre arrangementer.

Hans fortæller, at selvom de to foreninger havde lidt forskellig profil, så repræsenterede begge foreninger den helt almindelige jæger, og ikke de ”fine” jægere. De to foreninger var de to små jagtforeninger i Aalborg Kommune, og de havde begge omkring 90 medlemmer, da det blev besluttet at lægge de to foreninger sammen.

Referater fra de to ekstraordinære generalforsamlinger i Nørresundby og Omegns Jagtforening viser, at alle de 12 fremmødte på første og de 18 på den sidste ekstraordinære generalforsamling stemte for sammenlægning.

På jagt i kedeldragt.

Hans fortæller, at der er sket mange ændringer i jagten og jægerne gennem de sidste 30 år. *”For 30 år siden gik man ikke så meget op i udstyr, som man gør i dag. Vi kunne godt møde op på jagt i f.eks. en blå kedeldragt eller andet arbejdstøj. Vi havde stor fokus på vores jagtvåben, men mange af de øvrige ting vi havde brug for i jagten, måtte vi selv producere. Der var ikke mange penge til rådighed, og der var på ingen måde fokus på tøj og udstyr, som der er i dag.”*

Hans fortæller, at dette fokus på udstyr som tøj og andet, der ikke direkte har betydning for jagtresultaterne, tydeligt kan ses i jagtbutikkerne. Hans har for nyligt besøgt Danmarks største jagtbutik i Hedensted. Her var det meget tydeligt, at tøjafdelingen fylder mest, og våben f.eks. kun er en meget lille del af butiksarealet.

Hvis vi tidligere manglede udstyr, så lavede vi det ofte selv. *”Jeg har sammen med min lillebror Niels lavet meget af det udstyr, vi skulle bruge til jagt. Vi lavede f.eks. siloetter af grågæs af træplader og malede dem selv. De lokkede mange gæs til, og vi har skudt mange gæs ved hjælp af disse træplader. Det er lidt tankevækkende, når man i dag snakker meget om, at lokkegæssene i dag skal have flok og være fullbody for at kunne lokke gæs ned i skudafstand”,* fortæller Hans, mens han stolt viser meget af hans hjemmeproducerede udstyr frem.

”Rigtig mange af dem, jeg var aktive jægere sammen med for 30 år siden, var ligesom mig nærmest født ind i jagten, hvor vi begyndte med at gå på jagt allerede som barn. I dag møder jeg mange nyjægere, der først får jagttegn og starter med at gå på jagt, når de er sidst i 30'erne eller i 40'erne. Det stiller nogle andre krav til jagtforeningen, og den jagt vi kan tilbyde”. Hans mener derfor, at det ikke kun er holdningen til udstyr, der har ændret sig gennem de sidste 30 år. Det har jægeren og holdningen til jagten også. Hans mener, at jagten for 30 år siden eller tidligere også var for at få noget med hjem til gryden. Det kan derfor undre Hans, når enkelte jægere ikke ønsker at få de nedlagte vildt med hjem. I de situationer er det godt, at der altid er andre, der ønsker at bruge vildtet.

Stort sammenhold og fællesskab i bestyrelsen.

Når Hans bliver spurgt ind til, hvordan arbejdet i jagtforeningen har ændret sig over de sidste 30 år, så fremhæver Hans, at der måske var langt større

personligt kendskab til hinanden i bestyrelsen og et stort social fællesskab bestyrelsesmedlemmerne imellem. Der blev lavet bestyrelsesweekender, hvor man hyggede sig sammen, gik på jagt og fik lavet aftaler om kommende aktiviteter. Det er Hans' opfattelse, at det store kendskab til hinanden betød, at der var meget let at fordele opgaver og støtte hinanden i bestyrelsen i forhold til ens arbejdsopgaver. Når Hans bliver spurgt, hvorfor han stoppede som formand for Limfjordsjægerne i 2018 så er svaret: *”Kommunikationen med medlemmerne og medlemmernes kommunikation foregår i dag i høj grad på Facebook. Da jeg ikke dengang var på Facebook, så mistede jeg mere og mere kontakten med medlemmerne. Jeg havde ikke lyst til blot at være en kransekagefigur. Desuden havde jeg været med i bestyrelsesarbejdet i en menneskealder, så jeg ville gerne stoppe og i stedet bruge mere tid på selve jagten. Men jeg er stadig med på enkelte områder f.eks. omkring organiseringen af rågereguleringen”.*

Bestyrelsesweekend i Gottrup i 2003

Hans Topholm, Flemming Olesen, Søren Stender, Johnny Olesen, Torben Andersen, Johnny Madsen og Jørgen Larsen

Vigtigt formål for foreningen er at tilbyde let adgang til jagt.

Hans fortæller, at man ved sammenlægningen mellem de to foreninger var enige om, at et af Limfjordsjægerens vigtige formål var at tilbyde let

og billig adgang til jagt for foreningens medlemmer. Det har været med til at præge bestyrelsens beslutninger gennem de 30 år. Hans nævner, at de fælles andetræk, betalingen for at deltage i lodtrækningen omkring bukkejagt, mulighederne for at booke en af foreningens mange pramme eller muligheder for individuelle trækjagter på foreningens arealer er eksempler på, at disse principper helt tilbage fra de to tidligere foreninger, stadig er grundlæggende for foreningens værdier og formål.

Hans er en ivrig kragejæger.

Mange os har oplevet, at Hans rigtig mange gange har vundet kragepokalen på generalforsamlingen for flest skudte krager. Hans er nævnt på skade og kragepokalen første gang i 1986. Hans fortæller, at han synes, at jagten er spændende, fordi kragen er en klog fugl.

kragerne til og samtidig skjule mig, så kragerne ikke ser mig. Derfor er kragejagten så spændende”.

Hans har gennem mange år har været den, der har skudt flest krager i foreningen. I referaterne fra Limfjordsjægerne viser, at Hans meget ofte har fået kragepokalen og/eller mågepokalen. Mange år har Hans fået den ene pokal, mens lillebror Niels har fået den anden. Det er dog ikke alle år, at Hans har fået kragepokalen. Materialet fra Nørresundby og Omegnsforening fra 1991 viser, at Hans havde krageben fra 11 krager med til generalforsamlingen, men jægeren der fik kragepokalen havde skudt 142 krager.

Bukkepræl ved Jægerhuset den 16. maj 2009, hvor der var bele 13 bukke på paraden. Både Hans Topholm, Peder Larsen og Hans Jørgen Badsberg havde en buk på paraden denne morgen.

Derfor er kragejagten ifølge Hans også en jagtmæssig udfordring. Desuden er det nødvendigt at reducere i antallet af prædatorer på vores jagtarealer. Hans fortæller bl.a.: *”Når jeg tager på kragejagt, så er det ikke en social aktivitet. Jeg tager alene på kragejagt, og jeg skal være 100% koncentreret om at lokke*

Jagtoplevelser fra Nørresundby og Omegns Jagtforening

Dette interview er med Arne Harvest og Peter Christensen – også kaldet PC. De var begge meget aktive i Nørresundby og Omegns Jagtforening i perioden frem mod sammenlægning med Strandjagtforeningen Aalborg – Nørresundby i november 1993. Formålet med dette interview er at give et indblik i jagten og aktiviteterne i foreningen frem mod sammenlægningen og dannelsen af Limfjordsjægerne, Aalborg – Nørresundby.

Og hvem er Arne og Peter så?

Arne Harvest, i dag 73 år gammel, uddannet murer, var medlem af bestyrelsen fra 1983 og formand i perioden 1985-90. Arne er særlig glad for jagt ”med en god hund”, særlig jagt med lidt remiser og småskove, fortæller Arne, som tidligere gik meget på jagt med hans ruhåret hønsehund. ”En sådan jagt slår næsten alt” siger Arne. Arne kommer ikke så meget på jagt mere. Derimod er Arne nogle gange rundt i jagtforeninger og fortælle om gamle jagtvåben. Her har han ofte 15 – 20 forskellige våben med, så deltagerne kan få et indtryk af de forskellige typer af geværer.

Arne Harvest

Peter Christensen, eller ”PC” er uddannet lærer, er født og opvokset i Nørresundby. Han er i dag 71 år. Peters far var cykelhandler og havde butik på Thistedvej, hvor han også solgte jagtvåben.

Peter Christensen – ofte blot kaldet PC

Peter (PC) kom i bestyrelsen omtrent 1985/86 og udtrådte først i 90’erne i forbindelse med sammenlægning af de tre landsforeninger til Danmarks Jægerforbund. PC har især nydt jagten med sin hund. ”Der tilbage i 80’erne kørte jeg ofte på andejagt. Gjøl lå ikke langt væk og hunden skulle alligevel luftes” fortæller PC.

Arne og PC gik godt nok ikke på samme jagttegnshold, men de startede begge i NOJ, da de tog jagttegn hos jagttegnslærer Johan Ammentorp, som var foreningens kasserer. ”En tynd bog” indskyder PC og gestikulere med pege- og tommelfinger om jagtegnsbogen anno 1979. Arne fortæller, at han ”lige med det samme efter indmeldelsen kom i flugtskydningsudvalget og blev sendt til Viborg, og fik dommercertifikat i jagtskydning”.

En forening med flere aktiver.

Arne og Peter fortæller, at helt fra Nørresundby og Omegns Jagtforenings begyndelse i 1930’erne har flugtskydning været et meget stort aktiv i foreningen. Det var også i den forbindelse, de stiftede bekendtskab med hinanden. I starten foregik det ude omkring Bouet, nær hvor Kvickly er i dag, senere i kridtgraven i Lindholm og efterfølgende ved en bondemand tæt ved Lindholm Høje. Til slut rykkede de ud til Hvorup, hvor Aalborg Flugtskydningsforening nu hører hjemme. Mange af de unge mennesker startede i foreningsarbejdet som ”kastere”, da der ikke fandtes

automatiske due-kastemaskiner dengang. Selvom man også dengang talte om, at det kunne være en udfordring med fremmøde til forskellige arrangementer, så husker Arne og Peter ikke, at det var et stort problem i Nørresundby og Omegns Jagtforening. Arne og Peter fortæller f.eks. om, at de arrangerede en tur til våbenfabrikanten Sauers fabrik i Tyskland i 1989. Det kom i stand, fordi Peter var på ferie i Nordtyskland, og derfor fandt anledning til uanmeldt at møde op på Sauers fabrik for at forhøre sig, om det kunne lade sig gøre at lave en rundvisning for foreningens medlemmer. Det kunne det. Med en annonce i Landsjagtforeningens blad, blev det hurtigt klart, at interessen for at komme med på dette besøg var rigtig stor. Arne fortæller, "så ringede min telefon, så man skulle tro, der var ved at gå ild i den! De ringede fra Randers og Frederiksbavn...". "Vi kunne fandme have lavet en hel kortegte af busser!", siger Peter. En bus med medlemmer fra Nørresundby og Omegns Jagtforening blev sendt afsted på en meget succesfuld tur! Der blev også arrangeret foreningsture til jagtudstillinger og andre udflugter.

Skydning med salonriffel har også været en gennemgående aktivitet siden 1930'erne og helt frem til 1980'erne. Arrangementer, konkurrencer og faste skydninger foregik i en længere periode på Gl. Lindholm Skole, hvor nogle af de vigtige aktiviteter var kaffe og kortspil. Så disse aktiviteter var ligesom meget andet både jagtrelevante aktiviteter og samtidig med til at styrke det sociale sammenhold i foreningen. Alf Mygind Thoriussen Jensen, kendt som "Bette Alf", som med et utroligt arrangement har lagt utallige timer i flugtskydningsarbejde, var tovholder for "vinterhyggen", som skydningen og kortspil blev betegnet. Denne aktivitet varede indtil foreningens rifler blev stjålet. De blev dog senere fundet i Limfjorden, da tyvene formentlig har konstateret, at de var ubrugelige uden bundstykker.

PC og Arne mindes et stort engagement i foreningens forskellige udvalg. Medlemmerne i den femmands store bestyrelse og udvalgenes medlemmer havde et stærkt kammeratskab, og var gode til at hjælpe hinanden. De understreger også, at det var utrolig dygtige mennesker, som engagerede sig både i hundevalget og -træningen samt i flugtskydningsudvalget. PC og Arne nævner blandt andet kasserer Aage Pedersen, og hundetrænerne Kim Thomsen og Ib Klemme. Der har været mange ildsjæle, som har lagt massere tid og kræfter i foreningens virke gennem tiden.

"Bestyrelsesmoderne var yderst effektivt organiseret, og der var en god ledelse af moderne" husker Arne og PC, "Men når mødet var færdigt, fik vi øl, snaps og smørrebrød. Den del af

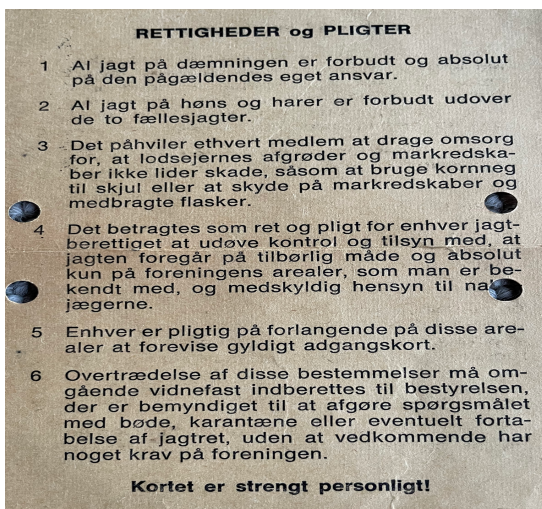
mødet kunne godt tage til langt ud på natten. Det var til gengæld med til at skabe sammenhold i bestyrelsen, så vi var rigtig gode til at støtte og hjælpe hinanden". PC husker, at han nogle dage var nødt til at tage fri dagen efter bestyrelsesmødet, fordi der blev hygget til langt ud på natten. Arne fortæller: "Tiden som formand i Nørresundby og Omegns Jagtforening var nogle hammer gode år, som jeg ofte tænker tilbage på med glæde".

Jagten dengang og i dag.

Som nye medlemmer af foreningen var det foreningens jagtarealer Arne og PC havde at gå på jagt på. I 1980'erne var det primært andejagten, som foreningens arealer blev anvendt til. Tidligere var der en del agerhøns og hare i området.

Andejagten foregik inde på markerne langs Kyttervej. Peter og Arne husker stadig særlig en af de første par dage i andepremieren i år 1986 – en tid, hvor jagten gik ind d. 16. august. Her væltede det ind med krikænder i ufattelige mængder. Hverken Peter eller Arne såvel som Johan Ammentoft, som havde gået på jagt i området i en menneskealder, havde oplevet noget lignende! Peter husker det som, at han og Arne havde omtrent halvtreds patroner med. De blev alle brugt og blev oversat til et par håndfuld af de hurtige krikænder. Om det ekstraordinære træk kan have noget med Chernobyl-katastrofen at gøre, har Peter og Arne efterfølgende spekuleret over.

Jagtkort med beskrivelse af rettigheder og pligter fra 85/86

Rådyr var der ikke mange af, og da de første rådyr sprang ud af en grøft på en fællesjagt, blev der kigget langt efter dem. Det var en kæmpe overraskelse, at jægerne stødte på rådyr på fællesjagten. Rådyret var slet ikke nævnt på den indledende parole, og måtte derfor ikke skydes. Det var en helt anden tid, mindes Arne og PC. *"Hvis en jæger havde skudt et rådyr, så kunne vi godt køre 50-60 km, blot for at se det nedlagte rådyr, Det var meget usædvanligt at skyde rådyr i Nordjylland i 70'erne og 80'erne"*, fortæller PC.

Der har været mange forskellige slags medlemmer af foreningen igennem tiden, fordi der har været gode jagtmuligheder til rimelige penge. Særligt de ældre medlemmer af Nørresundby og Omegn Jagtforening, som var jægere i perioden 1930'erne og frem, var af en generation, hvor jagt ganske enkelt supplerede husholdningen. De tog "Thistedbilen" (rutebilen) eller cyklede ud på jagtarealerne efter arbejde for at få en and med hjem.

Fanen fra Nørresundby og Omegns Jagtforening vist frem af to frivillige fra Sundby Samlingerne, hvor fanen opbevares.

Jægere gik ikke så meget op i udstyr dengang, som de gør nu. Både Arne og Peter giver udtryk for, at jægerne ikke havde de samme penge mellem hænderne, som man har i dag. F.eks. solgte Peter sit jagtgevær i 80'erne, og måtte; selv som lærer; spare op i flere år, før han fik råd til at købe et nyt. PC lånte derfor et gevær af Arne, indtil han fik råd til at købe et nyt gevær. En anden ting der viste, at der ikke var så mange penge til udstyr, kunne ses ved, at det ikke var unormalt, at jægere mødte til fællesjagter i blå arbejdskeddragter.

Sammenlægning.

Arne og Peter fortæller, at man kendte strandjægerne fra flugtskydningsbanen og fra Gjølorområdet, hvor Strandjagtsforeningen havde jagten på indersiden af Ryå.

Sammenlægningen var måske også lidt i tidens ånd, fordi de tre landsdækkende jagtforeninger året forinden havde lagt sig sammen til Danmarks Jægerforbund. Det var en årelang proces, som ikke var uden udfordringer, husker Arne og Peter. *"Der blev talt med store bogstaver på møder og kongresser, hvor sammenlægning af landsforeningerne blev drøftet. Ikke alle var enige i det, der skete på landsplan"*, fortæller Peter.

Den høje bølgegang resulterede også i, at flere aktive foreningsfolk faldt fra i perioden. Både Arne og PC stoppede også umiddelbart efter fusionen på landsplan i bestyrelsen og med foreningsarbejdet, og har derfor ikke været aktive i Limfjordsjægerne.

Limfjordsjægerens næstformand i en menneskealder

Jørgen Larsen blev født i 1956 i Tylstrup. Jørgen begyndte at gå på jagt som 9-årig med luftbøsse. Skød sin første fugl som 10-årig med et haglgevær. Fik jagttegn som 16-årig. Da Jørgen som helt ung flyttede fra Tylstrup til Nørresundby, blev han medlem af Strandjagtforeningen Aalborg-Nørresundby. Jørgen blev medlem, fordi det var meget let og billigt at komme på jagt i Strandjagtforeningen. Jørgen blev indvalgt i bestyrelsen i 1979 og har siddet i jagtforeningens bestyrelse uafbrudt i 44 år frem til sidste generalforsamling i januar 2024. Først i Strandjagtforeningen og efter sammenlægningen fra november 1993 i Limfjordsjægerens bestyrelse.

Jørgen Larsen

Naturoplevelserne betyder rigtig meget.

"Jeg har, helt fra jeg var barn, brugt rigtig meget tid på jagt. Det er både individuel jagt, men jeg har også haft rigtig mange gode stunder sammen med gode jagtkammerater. Jeg har altid været tiltrukket af de mange naturoplevelser, jeg har oplevet i forbindelse med jagten, så naturoplevelserne tæller rigtig meget". Jørgen fortæller, at han som helt ung

stod op før solen og cyklede ud i Store Vildmose blot for at kigge på rådyr og alle de andre dyr, der færdes i Store Vildmose tidligt om morgenen. Jørgen fortæller også, at nogle fortæller, at de har været på en "nul-jagttur", fordi de ikke fik vildt med hjem. Det har Jørgen aldrig oplevet. *"Jeg er ofte kommet hjem efter jagt, uden jeg har fået ram på noget vildt, men det har aldrig været en "nultur", for der har altid været nogle spændende naturoplevelser".*

Foreningens mand.

Jørgen fortæller, at inden han blev medlem af jagtforeningens bestyrelse i 1979 som 23-årig, så havde foreningen afprøvet hans evner i flugtskydningsudvalget. På dette tidspunkt betød flugtskydningen meget mere end i dag. Så gjorde man det godt i flugtskydningsudvalget, så var man kvalificeret til at sidde i bestyrelsen. *"Jeg var også med i den 6-mandsgruppe, som planlagde sammenlægningen af de to foreninger, og blev indvalgt i den nye bestyrelse, da Limfjordsjægerne blev dannet. Jeg har altid sagt, at jeg ikke ville være formand eller kasserer, da det ville ligne for meget det, jeg lavede på mit arbejde. Derimod har jeg altid arbejdet meget med organisering af jagtaktiviteterne i foreningen".* Jørgen fortæller desuden: *"Det er ofte meget motiverende, når man kan se, at andre kan bruge det, jeg har brugt kræfter på at iværksætte. Det er også meget motiverende, når jeg oplever, at jeg reelt kan hjælpe f.eks. nyjægere med at komme godt i gang med jagten. Disse positive tilbagemeldinger har altid været med til at motivere mig i mit foreningsarbejde".*

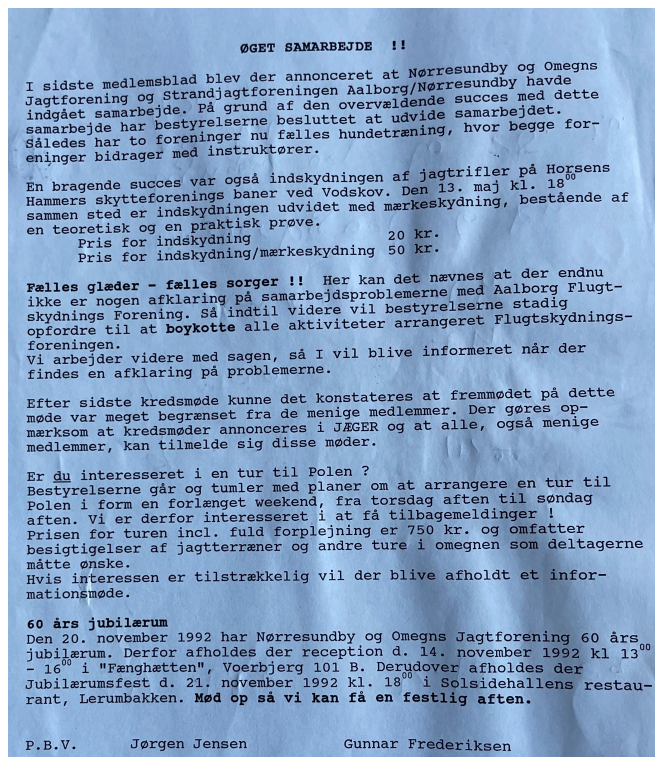
Jagtforening for den almindelige arbejdsmand.

Jørgen oplevede, at Strandjagtforeningen Aalborg – Nørresundby var en jagtforening for den helt almindelige arbejdsmand. Rigtig mange af medlemmerne kom fra det nu lukkede Aalborg Værft. Men generelt var medlemmerne arbejdsmænd, håndværkere og kontorfolk. Nogle gik på jagt for hyggen eller naturoplevelsernes skyld, mens det for andre var vigtigt at få noget med hjem til gryden. Jørgen fortæller, at nogle af medlemmerne skød over 100 ænder, mens andre

blot fik nogle få stykker vildt med hjem. Men generelt var der for godt 30 år siden nok mere fokus på at få noget med hjem til gryden. Jørgen fortæller, at han selv meldte sig ind i Strandjagtforeningen, netop fordi det var muligt at komme næsten gratis på jagt, samtidig med at foreningen havde nogle rigtig gode jagtarealer.

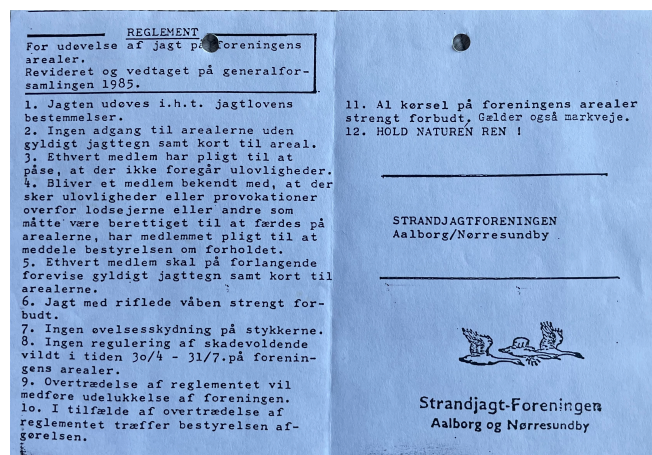
Sammenlægningen af de to foreninger var nødvendigt.

Efter Jørgens opfattelse var det nødvendigt at sammenlægge de to foreninger. Hver af de to foreninger havde ca. 90 medlemmer, men en del af medlemmerne havde dobbelt medlemskab, så det var muligt at gå på jagt på begge foreningers arealer. Desuden begyndte det at knibe med antallet af deltagere til fællesjagter og andre arrangementer. Desuden supplerede de to foreningers jagtarealer rigtig godt hinanden.

Jørgen fortæller, at inden sammenlægningen blev der arrangeret forskellige fælles aktiviteter, så man kunne lære hinanden at kende. Men mange kendte hinanden i forvejen på grund af flugtskydningsaktiviteterne og flere medlemmers dobbelte medlemskab. Selvom der var en vis bekymring i Strandjagtforeningen, om deres gode jagtarealer nu skulle blive overrendte, så var der alligevel fuld enighed om sammenlægningen. Jørgen husker også, at et af argumenterne for

sammenlægningen var, at når man blev lidt større som forening, så var der større mulighed for indflydelse i forhold til kommunen og f.eks. Danmarks Jægerforbund.

Jægerne og jagten har forandret sig meget gennem de sidste 30 – 40 år.

"I mine unge dage var næsten alle dem, jeg gik på jagt med, startet med at gå på jagt som barn eller helt ung. Sådan er det ikke i dag. Mange starter først med at være jæger, når deres børn er blevet en vis alder, og der er lidt overskud i familien. Tidligere havde næsten alle jægere hund. I dag har mange ikke plads og ressourcer til en hund, hvorfor jagtformerne også har ændret sig. Uden hund kan du godt gå på individuel riffeljagt. Det, tror jeg, er grunden til, at riffeljagten i dag betyder langt mere end tidligere".

Jørgen fortæller også, at tidligere mødte folk op til fællesjagter i deres arbejdstøj f.eks. kedeldragt, overalls og gummistøvler. Hvis man virkelig havde gjort noget ud af det, havde man været ind på det militære overskudslager inde i Slotsgade og købe en militærgrøn frakke for meget få penge. Når Jørgen læser jagtbladet i dag, kan han se, hvor meget udstyr betyder for jagten i dag, for halvdelen af bladets indhold beskriver udstyr, og en mindre del selve jagten.

Det, at det tidligere var meget almindeligt, at jægeren havde hund, betød også, at der faktisk nogle gange var for mange hunde med på fællesjagten. I dag kan det nogle gange knibe med, at der er hunde nok. Jørgen har haft 7 forskellige jagthunde. Når Jørgen tænker tilbage, så kunne det f.eks. være svært at få tid til at træne hund, så Jørgen husker flere situationer, hvor han kørte med barnevognen for at få barnet til at sove, men samtidigt trænede sin jagthund. Jørgen fortæller, at nogle af

stjernestunderne på jagten er, når han har siddet på andetræk, kigget på de ting der skete i naturen og delt sin madpakke med hunden.

Lodsejerne er foreningens kronjuveler.

En af de opgaver, som Jørgen har arbejdet med igennem hele perioden, har været kontakten til lodsejerne, som vi har lejet jagt hos. Der har altid været et godt samarbejde med de enkelte lodsejere. Det er Jørgens opfattelse, at når vi har samarbejdet med de samme lodsejere gennem så mange år, så skyldes det, at foreningen har været gode til at

sætte rammer for jagten, så der ikke er sket overjagt på arealerne, og vi har været gode til at have den løbende dialog med lodsejerne. Enkelte af lodsejerne samarbejder vi nu med i 3. generation. Foreningen har nu og da mistet jagtarealer, f.eks. når jorden er blevet handlet. Men vi har stort set samarbejde med de samme lodsejere i hele perioden. Efter Jørgens opfattelse bliver det en af bestyrelsens kommende vigtigste opgave at sikre, at foreningen fortsat har jagttrettigheder langs Limfjorden, selvom kommunen opkøber arealerne for at lave kystprojekter. Hele foreningens formål med billig og let adgang til jagt afhænger meget af hvilke lodsejere, vi kan samarbejde med.

Jagtminder fra et par aktive Limfjordsjægere

Freddy Jensen og Hans Jørgen Badsberg har været aktive i hele perioden, hvor Limfjordsjægerne har eksisteret. Hans Jørgen har siddet i bestyrelsen og har været kasserer igennem 10 år. Freddy har også været i bestyrelsen gennem to år i 1996 og 1997. Hans Jørgen er vokset op med at gå på jagt med hans farbrødre. Tidligere var det meget markjagt med haglgevær på fugle og harer, der var Hans Jørgens særlige interesse. Hans Jørgen fik riffel forholdsvis sent, men det er nok riffeljagten, som trækker mest i dag.

Freddy gik som barn på jagt med sin morfar, men det var først i 1993, i en alder 45, at han fik jagttegn. Freddy blev medlem af Strandjagtforeningen Aalborg - Nørresundby godt et halvt år før sammenlægningen af de to jagtforeninger. I dag går

Freddy mest på riffeljagt, regulerer mårhunde og råger. Men da Freddy havde hund, havde Freddy mange rigtig gode stunder med hunden ved fjorden, hvor han sammen med hunden kunne se solen stå op og nyde naturen.

Mange i vores generation har været i "mesterlære" som jæger.

På spørgsmålet om, hvordan jægerne har ændret sig gennem de sidste 30 år, svarer Hans Jørgen: *"Mange i vores generation har nærmest været i mesterlære ved familien, hvor vi har lært virkelig meget om jagt. I dag er det noget andet. Mange nye jægere har jagten som en hobby, mens vi i højere grad har haft det som en livsstil. Selvom det er sagt*

lidt firkantet, så mener jeg, at det er en af de væsentlige forskelle på jageren fra for 30 år siden og i dag”.

Freddy fortsætter: ”En anden væsentlig forskel er udstyr og hund. I dag går den enkelte jager meget mere op i udstyr, end vi gjorde for 30 år siden. I dag er der også færre, der har hund, end det var for 30 år siden. Men det skyldes måske også, at der i dag er flere rådyr end tidligere, så der er flere, der går på riffeljagt i dag. I dag kan du møde en nyjæger, der har haft jagttegn og riffeltilladelse i et år, men som allerede har skudt det første flotte krondyr og en råbuk eller to, men som ikke har skudt en and eller f.eks. en hare endnu”, fortsætter Hans Jørgen. Begge er enige om, at disse iagttagelser ikke er en kritik af nyjægere i dag, men blot en illustration af, hvordan jagten har ændret sig.

De fortæller begge, at de husker jagtopplevelser i foreningen, hvor der var mere vildt med hjem, end der er i dag. Freddy fortæller, at før der blev lavet fælles andetræk torsdag og senere mandage, var de en mindre gruppe af medlemmer, der ofte tog på andejagt sammen i Restrup Enge. Her oplevede Freddy flere gange, at de havde op til 20 ænder med hjem per jæger.

Jagtarealerne på nordsiden er ændret.

I starten da Hans Jørgen og Freddy kom på jagt var arealet på nordsiden helt uden træer. Men på et tidspunkt plantede Hedeselskabet læhegn, og lodsejeren skaffede derudover planter, som foreningens medlemmer plantede. Det var i 1996 og 97, at der blev plantet en del træer og buske. Nogle af disse træer blev fældet for nogle få år siden, mens andre stadig står der. Disse beplantninger har været med til at ændre jagten i området.

Freddy og Hans Jørgen har også oplevet, at jagten på foreningens arealer gennem rigtig mange år alene var hagljagt på fugle og harer.

Gennem 4 til 5 år fra 2001 blev der sat agerhøns ud på arealerne nordenfjords. Men som Freddy og Hans Jørgen siger, så er udsætning af fasaner og agerhøns arbejdskrævende. Som Hans Jørgen siger: ”Hvis det går godt, så ender måske en tredjedel af fuglene på paradet. Men det øger bestanden i en periode. For at det får længerevarende betydning, så skal forholdene være, som dyrene har brug for. Agerhøns skal f.eks. have masser af insekter, når de er små kyllinger. Hvis de ikke kan finde nok, så dør kyllingerne af sult”.

Freddy fortæller: ”Vi har også sat agerhøns ud i forbindelse med hundetræning, så på denne måde er der også

blevet tilført fugle til området. Men fasaner vandrer blot hen til et område, hvor de finder passende forhold”.

Søren Stender var vigtig for foreningen.

Både Hans Jørgen og Freddy vender ofte tilbage til, at nu afdøde Søren Stender var meget aktiv og betød rigtig meget for Limfjordsjægerne. Søren sad i

Limfjordsjægerens bestyrelse gennem rigtig mange år. Da der blev sat agerhøns ud, var det f.eks. Søren, der mindst en gang om dagen cyklede ud og passede agerhøns-kyllingerne. Mange gange bliver det i løbet af interviewet sagt, at det hjalp Søren med, her var Søren jagtleder osv. Søren var en gæv og trofast jæger. Mange af os har også været hjemme hos Søren og hente veste og nøgle til prammene, som han i mange år stod for at udlevere.

Søren Stender har netop skudt en agerhøne på fællesjagt i 2001

Freddy fortæller, hvordan de på en fisketur lavede sjov med Søren. Efter Søren havde kastet prop og orm ud, gik han rundt og snakkede med de andre deltager. Pludselig opdagede han, at der åbenbart var fisk på krogen, så han skyndte sig at få den hevet ind. Det viste sig, at det var en røget makrel, som en

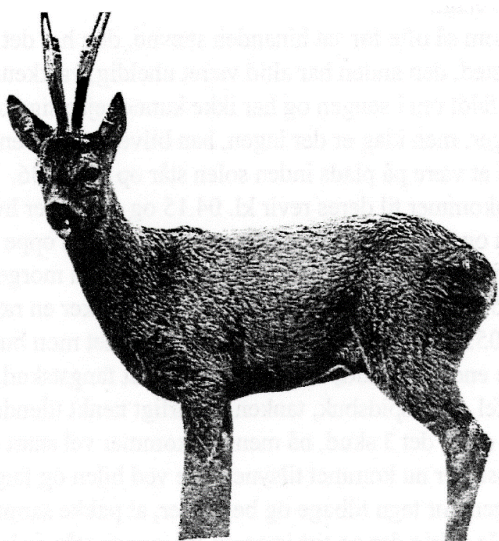
af de andre deltagere havde sat på hans krog. Søren var virkelig overrasket over at hive en roget makrel op af vandet, så det måtte han høre for i flere år derefter.

Jagter uden for foreningens jagtarealer.

Der bliver også fortalt, at når man fik jagtvenner i Limfjordsjægerne, så gik man ofte sammen og lejede jagtret andre steder. Det kunne både være her i Danmark eller i Norge og Sverige. Det viser, hvor vigtigt foreningen er for at skabe fællesskab, så der også skabes jagtoplevelser uden for foreningen.

Freddy fortæller, at der i forbindelse med en af disse jagter, blev lavet sjov med en af vores stadig aktive medlemmer. En mindre gruppe af Limfjordsjægere var gået sammen om noget bukkejagt i Sørup. En af deltagerne havde ikke rigtig fået ram på en buk. Derfor anskaffede de andre sig en plakate med bukken fra skydetræning. Den havde en virkelig stor opsats. Bukken blev monteret på en træplade og placeret i mosen godt et par hundrede meter væk fra, hvor bukkejægeren plejede at sidde.

Da dagen oprandt, gik der kun et par minutter efter åbningstid, inden det første skud lød. Lidt efter lød der endnu to skud. Den uheldige bukkejæger kom stormende tilbage til campingvognen, som var udgangspunkt for jagten. Han var helt forstyrret, for han havde brugt tre skud, havde ikke flere patroner, og den store flotte buk stod der stadig. Da han fik at vide, at det var en pap-buk, kunne han slet ikke høre det, fordi hjertet slog virkelig hurtigt, og han var bare opsat på at få ram på den flotte buk. Det blev der grint meget af.

Freddy og Hans Jørgen fortæller i løbet af interviewet mange sjove historier og anekdoter fra de fælles jagtoplevelser. På et andet tidspunkt var flere af foreningens medlemmer til hundetræning nær Lindholm Høje. Da de andre sluttede, og gik op til deres biler, ville formanden fortsætte med lidt ekstra træning med hans hund, da den ikke altid ville komme hen til ham. Mens de andre stod og nød en øl efter træningen, kom formandens hund pludselig løbende mod dem. De fangede hunden og satte den ind i dens kasse i bilen. Et øjeblik efter kom formanden løbende, og spurgte forpustet og lidt desperat, om de havde set hans hund. De fortalte ham, at de havde set hunden løbe med stor fart mod nord. Formanden satte i hurtig løb i den anviste retning. Først efter formanden havde løbet et godt stykke ud mellem bakkerne, fik de andre råbt ham an og fortalte, at de havde fanget hans hund.

Som nævnt tidligere er disse anekdoter blot få af de mange, der blev fortalt under interviewet med Hans Jørgen og Freddy. De mange anekdoterne viser kammeratskabet i foreningen, samt hvor meget jagten og jagtoplevelserne i og uden for Limfjordsjægerne har fyldt i begge liv.

Billede fra en foreningens utallige fisketure

Tendenser i udviklingen og krav til Limfjordsjægerne fremover

I dette afsnit vil vi prøve at beskrive, hvilke tendenser interviews og studie i gamle referater og dokumenter har vist. Hvad er det for en udvikling jagten, jægerne og jagtforeningen har været igennem? Ikke kun de sidste 30 år, men også et kig lidt længere bagud. Desuden vil vi komme med nogle enkelte bud på, hvilke krav det vil stille til Limfjordsjægerne som forening fremover. Det er blot nogle bud! Måske kommer du frem til nogle helt andre konklusioner, når du har læst jubilæumsskriftet og kigger ind i krystalkuglen. Det vil være rigtig fint, for så vil der være grundlag for kommende diskussioner i foreningen om, hvad vi kan lære af historien, og hvilke krav der vil blive stillet til vores fælles forening i fremtiden.

Stadig samme formål med foreningen.

Helt tilbage i Nørresundby og Omegns Jagtforening og Strandjagtforeningen Aalborg – Nørresundby var det et vigtigt princip, at det skulle være let og billigt at komme på jagt, så alle havde en mulighed for at være med på jagten. Dette princip har også været et bærende princip igennem Limfjordsjægerne 30 års historie. Bestyrelsen arbejder også i dag ud fra princippet om at gøre det let og forholdsvis billigt at komme på jagt på vores arealer. De fælles andetræk om mandagen, fællesjagterne og mulighederne for at booke en af vores 8 pramme er gode eksempler på dette. Vi har 2 pramme syd for Limfjorden, 4 pramme på nordsiden og 2 pramme på en trailer. Principperne for lodtrækningen til bukkejagten er også et eksempel, at det er let og billigt at komme på jagt i vores forening.

Der bliver nu tilbudt jagttegnsundervisning i foreningen. Det kan vi være stolte af. De to undervisere Bjarne Poulsen og Niels Peder Greve bruger mange timer på dette arbejde, hvor de gør en indsats for at følge opgaven til dørs, så deltagerne både har bestået den teoretiske prøve og hjælper deltagerne med at bestå skydeprøven. Stor tak til de to undervisere for deres engagement i dette arbejde.

Jægerne og udstyret har ændret sig.

Der er meget, der har ændret sig. Mange af de interviewede har nævnt, at i dag er der meget mere fokus på udstyr. Generelt kan man sige, at mens der for 30 år siden var fokus på at klare sig med det tøj og det våben, det var muligt at få fat på, så er der i dag meget mere fokus på udstyr. Mens det tidligere ikke var ualmindeligt, at man gik på jagt i den blå kedeldragt, man også brugte på arbejde, så er tøjet i dag alene jagttøj, som måske er udstyret med batterivarmer, så man ikke fryser. På dette område er der sket rigtig meget.

Interviewene viser, at tidligere var de fleste jægere mere eller mindre født ind i jagten, og den enkelte begyndte derfor allerede at gå på jagt som barn. I dag er der en del jægere, der først starter på jagten, når ens børn har fået en vis alder, og der bliver overskud til at begynde at gå på jagt. Interviewene viser også, at tidligere havde rigtig mange af jægerne hund. Så mange, at der nogle gange var for mange hunde med på fællesjagterne. I dag er der rigtig mange jægere, der ikke har hund. En jagthund fylder også meget i familien. Der kan altid spekuleres på, om de færre hunde skyldes, at der i dag ikke er de samme ressourcer i familien, så det ikke er muligt at have en hund.

Limfjordsjægerne har holdt fast ved, at der foregår hundetræning og hundearbejde i foreningen. Noget som også foregik i Nørresundby og Omegns Jagtforening. Dette arbejde er meget vigtigt, så der skal lyde en stor tak til de mange, der har været meget aktive og stået for hundetræningen gennem tiden. I øjeblikket er det Anders Kjær Christensen, Lars Nansen og Bjørn Amondson, som står for hundetræningen.

Ændringer i vildtbestanden har også betydet for ændringerne i jagten f.eks. er riffeljagt på råbukke meget populær i dag. Men det større fokus på bukkejagten i foråret kan eventuelt også skyldes, at det er en individuel jagtform, som den enkelte jæger

kan være aktiv i, selvom jægeren ikke har hund.

Tidligere fyldte flugtskydningen meget mere, end den gør i dag. De to foreningen, der blev fusioneret til Limfjordsjægerne, havde gennem en meget lang periode haft flugtskydning som en meget vigtig aktivitet. Som nogle af de interviewede fortalte, så kunne der på en god aften være 90 skytter igennem flugtskydningsbanen. Flugtskydningsaktiviteterne var også med til at generere økonomi i foreningen. Efter flugtskydningen blev løftet ud af foreningen og ind i en selvstændig forening (Aalborg Flugtskydningsforening), er der ikke længere den samme tætte tilknytning mellem flugtskydning og foreningen.

Mange nyjægere er dygtige til at ramme med deres haglevær. Det skyldes sikkert, at de for at bestå haglprøven netop har været på flugtskydningsbanen. Måske skulle vi som forening gøre en større indsats for at hjælpe med at komme på flugtskydningsbanen en gang imellem, imens det stadig er en vane. Derved kan det være nemmere at holde skydefærdighederne vedlige, i stedet for at skulle starte forfra igen senere i jægerlivet.

Vigtigt med fokus på det sociale samvær.

De interviewede har givet udtryk for, at det sociale samvær fyldte langt mere tidligere, end den gør i dag. Nogle vil måske tænke, at sådan er det altid, når man tænker tilbage på ”de gode gamle dage”, men der er måske noget i den konkrete udvikling, der peger i denne retning. Der bliver ikke længere lavet gule ærter-jagt, sommerfisketuren er også blevet droppet, og det er mange år siden bestyrelsen har holdt en kombineret hygge- og planlægnings-weekend.

Morgenhygge efter andejagt den 1. september 2009

De sidste to år er de gule ærter blevet afløst, da der har været for få tilmeldinger. Denne jagtsæson er derfor den første, hvor der ikke er planlagt en jagt med efterfølgende gule ærter.

Der er kø for at komme med på den individuelle bukkejagt, mens der ikke nær så stor rift om at deltage i foreningens fællesjagter. En af foreningens udfordringer kan derfor blive fremover at finde en passende fordeling mellem de individuelle jagtaktiviteter og aktiviteter, der er med til at styrke det sociale samvær. Eller sagt på en anden måde, så er det vigtigt, at vi ikke bliver forening for en flok individualister, men at vores aktiviteter både appellerer til dem, der gerne vil være en del af et socialt fællesskab og andre, der måske mere prioriterer den individuelle jagt på fjorden eller i en stige.

Krav til jagtarealer.

Ændringen i jagten og udviklingen i de forskellige vildtarter vil også stille krav til foreningens fremtidige jagtarealer. Der er en risiko for, at vi mister nogle af vores nuværende jagtarealer på grund af det nye kyst- og vådområdeprojekt. Det vil derfor være vigtigt for foreningen, at bestyrelsen finder nye jagtarealer. På grund af det øgede fokus på riffeljagt er det vigtigt at have øje for at finde andre areal typer, end dem vi har i dag med flade marker og enge. Jagtarealer, der indeholder egentlig skov, vil betyde andre typer af jagtudfordringer.

Politikernes plan for et grønnere Danmark kan både give nye udfordringer og nye muligheder. Hvordan bliver jagtmulighederne på de arealer, der bliver u

dlagt til natur, og hvad vil de mange nye skove betyde for vildtsammensætningen og jagtmulighederne.

I øjeblikket er Limfjordsjægerne en del af Kysthælper-projektet, hvor vi i fællesskab med repræsentanter fra Danmarks Sportsfiskerforbund, Dansk Amatørfiskerforening og Danmarks Naturfredningsforenings Aalborgafdeling og flere andre arbejder på at skabe mere liv i Limfjorden ved at lave nye stenrev. Måske er det blot et eksempel på, at vi som jagtforening fremover i højere grad kommer til at tage stilling til forskellige samfundsforhold, især på natur- og miljøområdet.

Tak!

Dette jubilæumsskrift skal også bruges til at sige tak til de mange aktive jægere i både de to tidligere foreninger og igennem Limfjordsjægernes godt 30 års levetid. Vi, der er med i foreningen i dag, står på skulderne af dem. Der skal derfor lyde en stor tak til de mange, der har været aktive gennem tiden og dermed har skabt den forening, vi er en del af i dag. Der er lagt mange timer i det frivillige arbejde igennem tiden.

Der skal også lyde en stor tak til de medlemmer og tidligere medlemmer, der har stillet op til interview. Disse interviews har været med til at give et enestående indblik i den udvikling, som foreningen har været igennem de sidste godt 30 år.

Som det bliver nævnt i interviewene, så har vi et rigtig godt samarbejde med vores lodsejere. Et samarbejde, der bl.a. betyder, at vi i nogle tilfælde har lejet jagten på arealerne igennem hele 3 generationer. Der skal derfor også lyde en stor tak til dem for dette samarbejde.

Og tak til Sundby Samlingerne, der har været yderst hjælpsomme med at finde frem til materialet om Nørresundby og Omegns Jagtforening. Tak for denne hjælp til at dykke ned i vores historie.

På bestyrelsens vegne

Andreas Haugstrup
Formand

Hundetræningen har altid været en vigtig aktivitet i Limfjordsjægerne. Dette billede er fra afslutningen af dette forårs hundetræning den 23. marts 2024.